

Sygn. akt IV Kz 309/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IV Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Rafał Lisak

Sędziowie SSO Tomasz Grebla

SSR /del./ Janusz Kawalek /spraw./

Protokolant: prot. Marta Kruk

przy udziale Doroty Brzegowy Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w sprawie zażalenia pokrzywdzonego M. O. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Myślenicach z dnia 27 lutego 2014 r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie sygn. Ds. 1/14

na skutek zażalenia M. O. na postanowienie Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 25 kwietnia 2014 r. sygn. akt II Kp 135/14

w przedmiocie stwierdzenia swej niewłaściwości

na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n a w i a

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Myślenicach sygn. akt II Kp 135/14 uznał się niewłaściwym do rozpoznania sprawy zażalenia na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Myślenicach o umorzeniu postępowania w sprawie sygn. 4 Ds. 103/13 i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bielsku - Białej, jako sądowi miejscowo właściwemu do jej prowadzenia. U podstaw powyższego rozstrzygnięcia legło stwierdzenie, iż czyn objęty postanowieniem o umorzeniu postępowania miał zostać popełniony na obszarze właściwości Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości pokrzywdzony M. O.. Uzasadniając swoje stanowisko skarżący wskazał, iż Sąd Rejonowy w Myślenicach nie widział przeszkód, by rozpoznać wcześniejsze zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie. Ponadto podniósł, iż firma, która sporządziła kwestionowaną dokumentację ma wprawdzie siedzibę w B., lecz czynności związane z dokumentacją z pewnością wykonywane były w T., co zdaniem skarżącego wskazuje na właściwość Sądu Rejonowego w Myślenicach.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne i jako takie nie mogło zostać uwzględnione. Jak wynika z akt sprawy Prokuratury Rejonowej w Myślenicach sygn. Ds. 1/14 po uchyleniu postanowieniem Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 16 grudnia 2013 r. sygn. akt II Kp 402/13 (k 163-164) uprzedniego postanowienia prokuratora o odmowie wszczęcia dochodzenia, w dniu 3 stycznia 2014 r. wszczęto, a następnie prowadzono dochodzenie w sprawie „poświadczenia nieprawdy w dokumentacji geologicznej wykonanej w bliżej nieokreślonym dniu kwietnia 2012 r. w B. przez firmę (...), M. S. odnośnie wykonywanych odwiertów badawczych na terenie domków letniskowych (...) w miejscowości T.” (k

165). Tak więc nie może budzić wątpliwości, iż postępowanie przygotowawcze prowadzono w sprawie czynu, który miał być popełniony w B., gdzie ma siedzibę Sąd Rejonowy rozpoznający sprawy z tego terenu. Skoro zaś zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 465 § 2 kpk na postanowienie prokuratora przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy, należy stwierdzić, iż jest to Sąd Rejonowy w Bielsku - Białej. Art. 31 § 1 kpk stanowi bowiem, iż właściwy miejscowo do rozpoznania sprawy jest sąd, w którego okręgu przestępstwo zostało popełnione. Jest przy tym oczywiste i jako takie nie było dotychczas kwestionowane w praktyce orzeczniczej, iż przy ustalaniu sądu właściwego do rozstrzygania sprawy w pierwszej instancji należy się kierować obrazem czynu ustalonym na danym etapie postępowania przygotowawczego, w szczególności kwalifikacją prawną przyjętą przez oskarżyciela w postanowieniu o wszczęciu postępowania oraz poczynionymi w toku postępowania ustaleniami. O ile sąd nie jest związany ustaleniami poczynionymi przez prokuratora, bo powinien z urzędu badać swą właściwość, nie może polegać to na merytorycznej ocenie materiału dowodowego, a do tego sprowadzałyby się weryfikowanie podniesionych w zażaleniu kwestii wykonywania poszczególnych czynności sprawczych. Z uwagi na ustalenia poczynione w toku postępowania przygotowawczego, nie można z kolei przyjąć, iż w niniejszej sprawie mamy do czynienia z wielomiejscowością, czyli sytuacją, o której mowa w tzw. teorii wszędobylstwa, zgodnie z którą można by przyjąć, iż przestępstwo zostało popełnione w różnych miejscach. Za niezasadny należy także uznać zarzut skarżącego podnoszącego, iż Sąd Rejonowy w Myślenicach nie widział przeszkód, by rozpoznać poprzednie zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia, co jego zdaniem przesądza kwestię właściwości miejscowej tego sądu. Obowiązek badania właściwości oraz przekazania sprawy w przypadku stwierdzenia niewłaściwości, poza wypadkami przewidzianymi w art. 35 § 2 kpk, aktualny jest na każdym etapie postępowania (tak SN postanowienie z dnia 1 grudnia 2010 r. sygn. III KK 224/10, publ. LEX nr 653509). Sam fakt rozpoznania poprzedniego zażalenia przez Sąd Rejonowy w Myślenicach nie przesądza więc kwestii właściwości miejscowej, nie petryfikuje jej na całe postępowanie zainicjowanie złożeniem jednego zawiadomienia. Taki walor miałoby bowiem jedynie prawomocne orzeczenie Sądu wyższego rzędu i to tylko odnośnie danej kwestii, gdyż w każdym innym przypadku sąd ma obowiązek badać swą właściwość, tak rzeczową jak i miejscową, a w przypadku stwierdzenia swej niewłaściwości postąpić zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 35 § 1 kpk.

Mając powyższe na względzie nie znajdując podstaw do uznania zasadności złożonego zażalenia Sąd Odwoławczy na podstawie art. 437 § 1 kpk utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

SSO Tomasz Grebla SSO Rafał Lisak SSR Janusz Kawalek